

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218574
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115218574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava p r o t i žalovanému: Q. E., H.. XX.XX.XXXX, C. F., E. XX/A, o zaplatenie 179,40 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 77,42 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.5.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 13.7.2015 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 179,40 Eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 23,56 % ročne zo sumy 124,57 Eur od 16.5.2014 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 137,40 Eur, taktiež od 16.5.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 12.6.2013. Žalovaná suma predstavuje dlžnú úverovú istinu vo výške 124,57 Eur, dlžné zmluvné úroky vo výške 8,69 Eur, dlžné poistné vo výške 4,44 Eur a napokon náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 41,70 Eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pričom zásielka mu bola doručovaná na adresu podľa žaloby (Marka Čulena), ktorú aj uviedol v príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uvedené písomnosti boli súdu vrátené v dôsledku neprevzatia adresátom v odbernej lehote dňa 24.9.2015, preto k tomuto dňu platí fikcia o jej doručení s poukazom na § 47 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na to, že sa jedná o drobný spor, súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.6.2013, predžalobnými upomienkami, výpisom z účtu, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach, písomným vyjadrením žalobcu, generálnym výpočtom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 12.6.2013 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 199,92 Eur. Žalovaný sa ho zaviazal splatiť 10 mesačnými splátkami po 22,95 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 15.7.2013 a konečná splatnosť úveru na 15.4.2014. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 23,56 % p. a., RPMN vo výške 26,23 %, priemerná hodnota RPMN 39,2 %, poplatok za poistenie 3,33 %. Celkovo žalovaný mal zaplatiť žalobcovi 222,10 Eur.

Ako vyplýva z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov, žalobca skutočne poskytol žalovanému úveru vo výške 199,92 Eur (č. I. 21). Žalovaný však úver riadne nesplácal, pretože zaplatil len dňa 23.8.2013 sumu 23,75 Eur a dňa 12.11.2013 sumu 98,75 Eur. Vyplýva to z výpisu z účtu (č. I. 14) a tiež z potvrdenia prijatých splátok z č. I. 22.

V súvislosti s uplatnenými nákladmi vo výške 41,70 Eur, ktoré majú byť podľa žalobcu spojené s uplatnením tejto pohľadávky, žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že tieto náklady si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ, pričom ide o náklady, ktoré súvisia s upozorňovaním žalovaného na omeškanie so splácaním dlhu. Na preukázanie týchto nákladov predložil len ich generálny výpočet, ktorý však obsahuje niekoľko variantov týchto nákladov, je však neprehľadný, bez akejkoľvek výpovednej hodnoty pre súd, pretože nie je z neho zrejmé, ako k tomuto výpočtu došlo a akým spôsobom sa žalobca dopracoval k uplatnenej výške týchto nákladov v rozsahu 41,70 Eur. Navyše súčasťou týchto nákladov podľa predloženého generálneho výpočtu majú byť aj mzdové náklady alebo režijné náklady, čo predstavujú náklady na kancelárske priestory, odpisy IT zariadení, softvér, čo nepochybne nemôže predstavovať žalovateľné náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN.

Pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa uver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

V spomínanej zmluve však absentuje aj ďalší povinný údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. k/, pretože podľa názoru súdu v zmysle tohto ustanovenia v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t. j. 199,92 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 122,50 Eur, jeho dlh predstavuje sumu 77,42 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len k zaplateniu tejto istiny a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Konečná splatnosť úveru nastala 15.4.2014, čo bol termín poslednej splátky, ako to vyplýva z príslušnej zmluvy, preto žalovaný sa dostal do omeškania od nasledujúceho dňa. Žalobca však si uplatnil úroky z omeškania až odo dňa 16.5.2014, súd preto vzhľadom na dispozičnú zásadu v konaní upravenú v § 153 ods. 2 O. s. p. úroky priznal až odo dňa ich uplatnenia.

V danom prípade zo zmluvy a ani zo žaloby nevyplýva, či žalobca zisťoval bonitu žalovaného a akým spôsobom. Súd bol preto toho názoru, že v danom prípade je možné aplikovať aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri poskytovaní predmetného úveru konal s odbornou starostlivosťou a konkrétne nepreukázal to, že by zisťoval bonitu žalovaného, teda jeho príjmy, výdavky a jeho rodinný stav. Preto aj s poukazom na toto citované zákonné ustanovenie je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca v tom prípade neunesol ani dôkazné bremeno ohľadom uplatnených nákladov, ktoré mal vynaložiť na uplatnenie predmetnej pohľadávky vo výške 41,70 Eur. Uvedený nárok predstavuje

konkrétne náklady, ktoré vynaložil na uplatnenie konkrétnej pohľadávky a to žalobca nijakým spôsobom nepreukázal.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku, a preto mu náhrada trov neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.